

Układ pozycji, zgodnie z dotychczasową praktyką, według międzynarodowej Leśnej Klasyfikacji Oksfordzkiej, której symbole cyfrowe podane są nad tekstem każdego streszczenia.

1 CZYNNIKI ŚRODOWISKA. BIOLOGIA

127.	156.2	IBL
Traunmüller J.: Abschussproblematik beim Rehwild. Problematyka odstrzału zwierzyny płowej. Allg. Forstztg 1983 Jg 94 F. 2 s. 27, 29—30, 1 tab. — Leśnicy w Austrii zwracają uwagę na nadmierny stan zwierzyny łownej, która powoduje duże szkody w uprawach i drzewostanach. Poza tym nadmierna liczebność zwierzyny pogarsza jej stan zdrowotny, zmniejsza wagę i wartość trofeów oraz powoduje zły rozwój młodzieży. W celu ochrony lasu przed	szkodami powodowanymi przez zwierzynę zaleca się odpowiednio wielki odstrzał doprowadzający liczebność zwierzyny do pojemności paszowej siedliska, poprawę zaopatrzenia w paszę, dożywianie jesienią i zimą oraz zwiększanie stosowania środków ochrony (ogrodzeń, repelentów). Opisano rozwiązanie problemu dostosowania stanu zwierzyny do pojemności pokarmowej siedliska. Przedstawiono rozmiar odstrzałów w Austrii. (L.J.).	

2 HODOWLA LASU

128.	232.11 — 174.7 Pinus contorta	IBL
Kaná K.: Podklady pro introdukci borovice Pinus contorta Dougl. do lesních porostů ČSSR. Przesłanki do introdukcji sosny Pinus contorta Dougl. do drzewostanów CSRS. Lesnictvi 1982 R. 28 nr 5 s. 379—398, 4 rys. 6 tab. bibliogr. 26 poz. rez. sum. Zsfg. — W CSRS są tylko 3 powierzchnie proweniencyjne z sosną wydmową — z 1960 z 10 pochodzeniami i z 1966 z 19 pochodzeniami w arboretum Sofronka	koło Pilzna oraz z 1967 z 11 pochodzeniami IUFRO w nadl. Křtiny. W Sofronce wysokość najlepiej rosnącej sosny z Long Beach w wieku 21 lat wynosiła 8,34 m a u 15-letniej z Salmon Arm — 5,79. Większość drzew na obu powierzchniach już obradza. Dla porównania omówiono 2 powierzchnie z sosną wydmową w RFN, na których najlepiej rośnie sosna z wybrzeży Waszyngtonu i Oregonu. Sosna wydmowa	

wa jest odporna na mróz a średnio wytrzymała na emisje przemysłowe.

Dla sosny z pobraża można stosować kolej rębę 45—50 lat. (S.K.)

129.

232.11 + 235.2

IBL

Ferda J., Mottl J., Prudič Z.: Růst některých introdukovaných jehličnanů v hřebenové oblasti Krušných hor. **Wzrost niektórych introdukowanych iglastych w grzbietowych partiach gór Kruzcowych.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 2 s. 123—138, 10 fot. 1 rys. 7 tab. 9 wykr. bibliogr. 10 poz. rés. rez. sum. Zsfg. — Przy rekultywacji wysokiego torfowiska (841 m n.p.m.) wysadzono w 1900—1914 sadzonki wielu introdukowanych gatunków iglastych i kilku gatunków liściastych. Stosowano sadzonki w różnym wieku oraz różne sposo-

by sadzenia i polepszania warunków glebowych. W 1964, 1968 i 1977 w tej części g. Kruzcowych założono nowe powierzchnie z różnymi gatunkami. Ocena wszystkich powierzchni wskazuje, że w tamtejszych warunkach silnego zanieczyszczenia atmosfery i zatrucia gleb najlepsze wyniki daje świerk biały (*P. glauca*), czarny (*P. mariana*) i kłujący (*P. pugnans*), modrzew europejski, sosna wydmowa (*P. contorta latifolia*), wejmutka i limba. Jako przedplon powinna być stosowana brzoza omszona i jarząb. (S.K.)

130.

232.13

IBL

Kar P.: Die Forstgenetik — Grundlage für leistungsfähige Bestände. **Leśna genetyka — podstawą produktywności drzewostanów.** Allg. Forstzeg 1983 Jg 94 F. 4 s. 76, 1 fot. — Przedstawiono współczesny stan badań z zakresu leśnej genetyki oraz wykorzystanie tych osiągnięć w praktyce. Wprowadzanie odpowiednich pochodzeń w różnych położeniach górskich stanowi podstawę dla uzyskania wysokiej produktywności. Niewłaściwe pochodzenia w terenach wysokogórskich dają obniżenie przyrostu (produktywności) oraz są przyczyną szkód od śniegołomów, wiatrołomów, szkodników

owadzi i innych. Zbiór nasion powinien odbywać się tylko w uznanych drzewostanach i w plantacjach nasiennej. Dalszym etapem selekcji jest ocena tych drzewostanów na podstawie potomstwa. Dla gatunków mało rozpowszechnionych, jak modrzew, jedlica i limba, bazę nasienną powinny stanowić plantacje nasienne. W gospodarce leśnej cenne są pochodzenia, wyróżniające się nie tylko dużą produktywnością, lecz także dobrą jakością drewna, ukształtowaniem pnia i korony oraz wytrzymałością na szkody abiotyczne i biotyczne. (L.J.)

131.

232.311.1 : 425.1

IBL

Jurásek A., Mareš V., Vacek S.: Vliv znečištění ovzduší na plodivost smrkových porostů. **Wpływ zanieczyszczeń powietrza na obradanie drzewostanów świerkowych.** Les. Pr. 1982 R. 61 nr 11 s. 492—503, 4 fot. 1 mapa 1 tab. 4 wykr. — Liczne obserwacje dowodzą, że zdrowotny stan drzewostanów wy-

rażnie wpływa na rozmiar i jakość obradania. Wykorzystując ogólnie dobry urodzaj świerka w 1980 przeprowadzono badania w silnie uszkodzonych przez imisje drzewostanach świerkowych IV i starszych klas wieku w strefie 600—1100 m n.p.m. w g. Orlickich. Do badań zebrano szyszki w 78 drze-

wostanach i z tych samych drzew pobrano igły, aby określić zawartość siarki. Wyniki badań wykazują negatywny wpływ imisji na obradanie drzewostanów świerkowych. Stwierdzono, że ze zwiększaniem się zawartości

siarki w igłach pogarsza się obradanie, maleje liczba pełnych nasion w szyszce i zdolność kiełkowania tych nasion, a wiele szyszek jest niedorozwiniętych i zdeformowanych. (S.K.)

132.

232.311.3

IBL

Chalupa V.: Současný stav a perspektivy semenných plantáží ve Švédsku. **Aktualny stan i perspektywy plantacji nasiennych w Szwecji.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 3 s. 255—258. — W 1979 powierzchnia plantacji nasiennych sosny w Szwecji wynosiła 540 ha, świerka 229 ha, innych iglastych 69 ha, a liściastych 14 ha. Znaczna część plantacji sosny przynosi już plon — w l. 1969—1978 zebrano już 16500 kg nasion. Najstarsze, 25-letnie uprawy z nasion plantacyjnych wykazują produktywność

zwiększoną o 15—20%. Do zbioru szyszek ze szczepów używa się samobieżnych platform hydraulicznych o różnej wysokości. Świerk w plantacjach zaczyna obradzać dopiero po 20 latach a obradanie jest bardzo zmienne. Przycinanie szczepów świerka zmniejsza obradanie o 20—50% a gibberelina i inne stymulatory nie wzmagają urodzaju. W najbliższych latach założy się dalsze 550 ha plantacji nasiennych sosny i 500 ha plantacji świerka. (S.K.)

133.

232.311.3

IBL

Kantor J.: Problematika jedlových semenných plantáží. **Problematyka plantacji nasiennych jodły.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 5 s. 357—378, 3 fot. 1 rys. 2 tab. bibliogr. 12 poz. rés. rez. sum. Zsfg. — Omówiono plantację nasienną w nadl. Jablunkov i archiwum klonów w ID WSR Brno. Wyniki szczepienia były zadowalające, ale po wysadzeniu szczepów wystąpiły liczne odrzuty, w wyniku których ze 124 klonów utrzymało się tylko 77. W pierwszych la-

tach szczepy mają wzrost plagiotropiczny. Kwiatostany męskie pojawiają się stosunkowo szybko i licznie, brak natomiast żeńskich. Szczepy cierpią od późnych przymrozków, dlatego ważny jest wybór miejsca pod plantację jodły. Zaproponowano całe postępowanie od wykonania szczepień do wysadzenia szczepów oraz ich pielęgnowanie w pierwszych latach po wysadzeniu w plantacji. (S.K.)

134.

236.3

IBL

Košulič M.: Ošetřování kultur proti buřeni nastýláním fólií. **Zabezpečanie upraw przed chwastami przez osłanianie (gleby) folią.** Les. Pr. 1982 R. 61 nr 10 s. 452—456, 3 rys. 2 tab. — Koszenie chwastów w uprawach nie zawsze jest wykonywane ze względu na brak robotników a stosowanie herbi-

cydów nie wszędzie jest dopuszczalne. Dobre rezultaty daje rozkładanie folii wokół sadzonek. W CSRS rozpoczęto już produkcję folii Mikroten o grub. od 15 do 50 mikronów. W Zarządzie LP Kornov coraz szerzej stosuje się wykładanie wokół sadzonek zaraz po ich wysadzeniu kwadratów o wym.

60×60 do 80×80 cm z folii o grub. 20 mikronów. Folia tłumi rozwój chwastów co najmniej przez 5 lat. Przy 5000 sadz/ha potrzeba ok. 1800 m² folii

(czyli 36 kg). Stosowanie folii daje duże oszczędności żywej pracy i nakładów finansowych przy pielęgnowaniu upraw. (S.K.)

135.

237.21

IBL

Herynek J.: Meliorace zamokřených lesních půd v oblasti Českomoravské Vrchoviny. **Melioracja zabagnionych gleb leśnych na obszarze Wysoczyzny Czeskomorawskiej.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 3 s. 221—238; 2 fot. 7 tab. bibliogr. 25 poz. rés. rez. sum. Zsfg. — Siedliska o nadmiernej wilgotności zajmują na tym obszarze 98 tys. ha, co stanowi 28⁰/₀ powierzchni leśnej Wysoczyzny. Pomiarzy z okresu 1949—1978 wykazały, że melioracja trwale zabag-

nionych gleb przyczynia się do zwiększenia przeciętnych bieżących przyrostów grubości o 78⁰/₀ a potencjalnej produkcji drewna o 150⁰/₀. Nie stwierdzono natomiast zwiększenia produkcji po zmeliorowaniu gleb tylko okresowo nadmiernie uwilgotnionych. Melioracja takich gleb przyczynia się jednak do zwiększenia odporności na klęski wiatrolomowe, jak również zapobiega zawilgotnieniu powierzchni świeżych zrębów. (S.K.)

136.

245.1

IBL

Hillgarter F.W.: Jetzt nicht rasten, sondern asten! **Nie odpoczywać lecz okrzesywać!** Allg. Forstztg 1982 Jg 93 F. 9 s. 228, 1 fot. — Drzewa podkrzesane zyskują na wartości użytkowej, ponieważ po uzyskaniu dojrzałości dostarczają cennego surowca sklejkowego. Zaleca się podkrzesywanie do wysokości 7, 5 m, co w przyszłości będzie stanowić ok. 45⁰/₀ masy dojrzałego drzewa. Wartość drewna podkrzesanej sosny zwiększa się o 60⁰/₀, a świerka o 80⁰/₀. Podkrzesywanie drzew umożliwia także zmniejszenie więzby,

zmniejsza udział drewna małowymiarowego oraz kapitalizuje z zyskiem pracę i nakłady finansowe. Odpowiednie do podkrzesania są drzewa iglaste (świerk, sosna, modrzew, jedlica i jodła) i liściaste, których pierśnica nie przekracza 1/3 docelowej grubości drzew. Drzewa przyszłościowe podkrzesuje się w trzech etapach: 2 do 3 m, do 5 m i powyżej 5 m. Podkrzesywanie suchych gałęzi można wykonywać we wszystkich terminach, a żywych — tylko w lutym i marcu. (L.J.)

3 NAUKA O PRACY. POZYSKANIE DREWNA. PRACE ZRĘBOWE. I TRANSPORT. INŻYNIERIA LEŚNA

137.

302.1 — 31

IBL

Rónay E.: Ergonomické hodnotenie metód tažby, sústredovania a výroby sortimentov listnáčev. **Ergonomiczna ocena metod ścińki, zrywki i wyróbki sortymentów liściastych.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 4 s. 265—274, 3 tab. 2 wykr.

bibliogr. 3 poz. rés. rez. sum. Zsfg. — Przedstawiono analizę i ocenę metody drewna długiego, całych drzew i sortymentowej w przedrębnych i rębnych drzewostanach liściastych zimą i latem z punktu widzenia nakładu pra-

cy i struktury zużycia czasu w poszczególnych operacjach, obciążenia fizycznego oraz reżimu pracy i odpoczynku. Zależnie od metody wydatek energii w ciągu zmiany wynosi od 4891 do 8369 kJ. Na zrębie zupełnym naj-

bardziej wydajna jest metoda całych drzew (15,94 m³ na 1 roboczozmianę) a najmniej — metoda sortymentowa (4 m³). W cięciach przedrębnych metoda drewna długiego jest o 40—80% wydajniejsza niż sortymentowa. (S.K.)

138.

302.1 — 31

IBL

Slonek L.: Ergonomie výroby dřeva v lanovkových terénech v mýtních jehlíčnatých porostech stromovou metodou a použitím odvětvovače OVP-1. **Ergonomia** výrobki dřeva na tere-nach wymagających kolejek linowych w rębnych dřewostanach iglastych przy zastosowaniu metody całych drzew i z użyciem okrzesywarki OVP-1. Lesnictvi 1982 R. 28 nr 4 s. 275—283, bibliogr. 5 poz. rés. rez. sum. Zsfg. — Zmierzono wydatek energetyczny przy 65 czynnościach wykony-

wanych przez członków 4-osobowej brygady — pilarza na zrębie, operatora kolejki linowej, traktorzysty i pilarza na składnicy wywozowej. Do grupy prac lekkich zaliczono 25 czynności, do umiarkowanej 29, a do średnio-ciężkich 11 — są to czynności z pilarką, wyciąganie liny, zaczepianie ładunku, podchodzenie do stoku itp. Na wszystkich stanowiskach pracy brygady stwierdzono przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu. (S.K.)

139.

302.1 — 332

IBL

Fiala A., Petr J.: Ergonomické posouzení srnovačů klestu adaptovaných na LKT 80. **Ergonomická ocena zgar-niaczy chrustu adaptovaných do LKT 80.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 4 s. 285—292, 4 fot. 1 tab. 2 wykř. bibliogr. 7 poz. rés. rez. sum. Zsfg. — Badano fizyczne obciążenie obsługi, poziom hałasu, widoczność, rozmieszczenie układów sterowniczych i częstość wymuszania niekorzystnych pozycji traktorzysty

przy pracy zgarniaczem zawieszonym przed lub za ciągnikiem. Stwierdzono podobny bilans energetyczny, kwalifikujący tę pracę do grupy lekkich lub umiarkowanych oraz hałas przekraczający dopuszczalny poziom. Zgarniacz zawieszony z tyłu umożliwia lepszą widoczność do przodu i rozmieszczenie urządzeń sterujących a zawieszony z przodu — lepszą widoczność do tyłu. (S.K.)

140.

302.4

IBL

Jiřo P.: Předběžné výsledky výzkumu při stanovení neuropsychické zátěže operatorů. **Wstępne wyniki badań dotyczących określania neuropsychicznego obciążenia operatorów.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 5 s. 413—421, 2 tab. bibliogr. 5 poz. rés. rez. sum. Zsfg. — Porównano 4 metody określania wydajności pracy — aparatu krzyżowego,

termometru, tappingu i dynamometru. Badano 4 pracowników — traktorzystę, pilarza i 2 kierowców OKS-25. Wyniki wykazały wyraźne maksimum wydajności w ciągu zmiany między godz. 11 i 12, zaś w ciągu tygodnia — w środę i czwartek. Stwierdzone obciążenia neuropsychiczne porównano przy użyciu testu Kolgomorowa-Smir-

nowa. Z tego porównania wynika, że przyczyną różnic w ocenie są przede wszystkim odmienności sensomotorycz-

nej koordynacji u poszczególnych operatorów. (S.K.)

141.

304.1 — 375

IBL

Ondruš V.: Výzkum činitelů působících na úrazovost v odvozu dřeva. **Badanie czynników wpływających na wypadkowość przy wywozie drewna.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 4 s. 301—313, 3 tab. bibliogr. 19 poz. rés. rez. sum. Zsfg. — Badania przeprowadzono w 2 morawskich zarządach lasów. Z analizy statystycznej wynika, że najczęściej wypadków zdarza się w trzeciej godzinie pracy, w poniedziałek, w lutym i czerwcu. Najczęstszym rodzajem usz-

kodzeń są stłuczenia i krwotoki a najczęściej uszkodzane są nogi, zwłaszcza prawa. Wypadki zdarzają się przede wszystkim przy załadunku drewna dwubębnową wciągarką. Uzasadnione jest więc — tam, gdzie to możliwe — zastępowanie wciągarek żurawiami hydraulicznymi. Konieczne jest również lepsze przygotowanie traktorzystów i pomocników do tej pracy, zwłaszcza w pierwszym roku pracy. (S.K.)

142.

304.21 — 323.12

IBL

Hůzl F.: Ovlivňování vzniku a vývoje nemoci z vibrací při práci s jednomužným pilami a jinými stroji. **Warunki powstania i rozwoju choroby wibracyjnej przy pracy z jednoosobowymi pilarkami i innymi maszynami.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 4 s. 323—332, 2 tab. bibliogr. 7 poz. rés. rez. sum. Zsfg. — Omówiono fizjologię pracy drwala, ocenę jego przydatności fizycznej i stopnia obciążenia psychicznego, badania w przychodniach lekarskich i neurologicznych, propozycję zorganizowania

specjalistycznej lecznicy prewencyjnej. Zachorowalność z powodu wibracji zwiększa się przy używaniu pilarek, które przepracowały ponad 500 motogodzin i przy przedłużaniu czasu pracy pilarką. Zła konserwacja pilarki zwiększa wibrację o 10%. Stwierdzono dużą zachorowalność u robotników w wieku powyżej 50 lat. Proponuje się ograniczenie pracy z pilarką do 2 godzin w ciągu zmiany i tylko w 6 okresach po 20 minut, przedzielonych odpoczynkami po 40 minut. (S.K.)

143.

304.21 — 323.12

IBL

Petříček V.: Vývoj onemecnění z vibrací lesních dělníků pracujících s jednomužným pilami u Státních lešů w CSR a SSR. **Rozwój choroby wibracyjnej u robotników leśnych, pracujących jednoosobowymi pilarkami w Lasach Państwowych CRS i SRS.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 4 s. 315—322, 1 tab. 7 wyk. bibliogr. 12 poz. rez. sum. Zsfg. — W ramach zadania badawczego w WSR w Brnie przeprowadzono analizę liczebności przypadków cho-

rób wibracyjnych w poszczególnych zarządach lasów CRS i SRS w latach 1965—1980. W CSR liczba takich zachorowań z 0,44% w 1965 zwiększyła się do 1,25% w 1980. Najwięcej zachorowań notuje się w OZLP Krnov, co tłumaczy się przechodzeniem górników z początkami tej choroby do pracy przy ścinie drzew. Natomiast w Słowacji notuje się ciągle zmniejszanie się liczby zachorowań z powodu wibracji. (S.K.)

144.

42

IBL

Kodrík J.: Problematika stability ihličnatých porastov voči mechanický pôsobiacim abiotickým činiteľem. **Problematyka stabilności drzewostanów iglastych wobec mechanicznie działających czynników abiotycznych.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 3 s. 249—254, bibliogr. 6 poz. rés. rez. sum. Zsfg. — Rozmiar powodowanych przez wiatr, śnieg i sadź cięć przygodnych w Słowacji stale zwiększa się. Analiza kłęskowych szkód wiatrołomowych wykazała, że koncentrują się one w strefie 700—750

i 900—950 m npm, natomiast szkody śniegołomowe występują głównie w paśmie 650—830 m npm. Stwierdzono również, że najbardziej stabilne wobec wiatru, śniegu i sadzi są drzewostany o zadrzewieniu 0,8. Najmniej ulegają wiatrołomom drzewa, u których długość korony stanowi 35—45%, całej wysokości. Odporność drzewostanów na te czynniki można znacznie zwiększyć, stosując silne cięcia już w stadium starszej uprawy i młodnika. (S.K.)

145.

423.4

IBL

Kodrík J.: Posúdenie dispozitívnych vlastností borových porastov na intenzitu poškodenia snehom. **Ocena podatności drzewostanów sosnowych na intensywność szkód śniegowych.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 1 s. 43—58, bibliogr. 27 poz. rés. rez. sum. Zsfg. — Badania prowadzono przez 7 lat w reprezentatywnych dla sosny nadleśnictwach Prievidza, Piešťany i Spišska Nova Ves a wyniki porównano z danymi z 5 innych nadleśnictw słowackich. W

badaniach uwzględniono skład drzewostanu, zwarcie, zadrzewienie, bonitację oraz zabiegi pielęgnacyjno-rębne od 1960. Szkody śniegowe były tym większe, im mniej w drzewostanie było domieszek inych gatunków, im większe było zwarcie i zadrzewienie. W drzewostanach niepielęgnowanych szkody w każdym wieku były większe niż w pielęgnowanych. Istotne znaczenie miał również ekotyp hodowanej sosny. (S.K.)

146.

425.1

IBL

Hillgarter F.W.: Gedanken zum Waldsterben. **O zamieraniu lasu.** Allg. Forstztg 1983 Jg 94 F. 5 s. 107. — Przedstawiono problem granicznego obciążenia imisjami przemysłowymi ekosystemu leśnego. Stwierdzono, że niszczenie lasów przez imisje przemysłowe jest problemem ogólnopństwowym obciążającym wszystkie kraje Europy oraz każdy zakład emitujący szkodliwe gazy. Powszechne są żądania:

- a) zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza przez stosowanie nowych technologii (np. filtrów),
- b) redukcji zanieczyszczeń siarki w ropie do 0,5%,
- c) redukcji ołowiu w benzynie,
- d) redukcji tlenków azotu w gazach spalin samochodowych,
- e) zakazu solenia nawierzchni dróg. (L.J.)

Maňkovská B.: Kontaminácia lesných drevín a pôdy olovom. **Skażenie leśnych drzew i gleb ołowiem.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 5 s. 423—430, 5 tab. 1 wyk. bibliogr. 6 poz. rés. rez. sum. Zsfg. Badano igły świerka i glebę z poziomu 0—5 cm z drzewostanu przy szosie o dużym ruchu, igły sosny i glebę z drzewostanów w pobliżu zakładu metalurgicznego oraz igły świerka i glebę z drzewostanów w pobliżu huty aluminium. Zawartość ołowiu określa-

no metodą absorpcji atomowej. Wyniki porównano z materiałem z obszaru wolnego od zanieczyszczeń związkami ołowiu. W próbkach z drzewostanu przy szosie stwierdzono 2—100-krotnie większą zawartość ołowiu a z drzewostanów przy zakładzie metalurgicznym — 400—1400-krotnie większą. W materiale z sąsiedztwa huty aluminium zawartość ołowiu była statystycznie nieistotna. (S.K.)

Vinš B., Pospíšil F., Kučera J.: Přspěvek k hodnocení vývoje kouřových škod v chráněné krajinné oblasti Jizerských hor. **Przyczynę do oceny rozwoju szkód od dymów na obszarze chronionego krajobrazu gór Izerskich.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 2 s. 87—102, 1 rys. 5 tab. 7 wyk. bibliogr. 20 poz. rés. rez. sum. Zsfg. — Badania wpływu emisji przemysłowych polegało na pomiarze w 10-leciu przyrostu pierśnicy świerków na 30 stałych powierzchniach. Stwierdzono zmniejszanie się

przyrostu, odpowiadające słabemu (II) i silnemu (III) stopniowi uszkodzenia drzewostanów przez emisje przemysłowe (wg skali stosowanej poprzednio w górach Kruszcowych). Mimo krytycznego pogorszenia się stanu lasów w g. Izerskich, powodowanego przez kumulację innych czynników, tempo rozwoju strat jest tutaj wolniejsze niż w g. Kruszcowych. Najbardziej uszkodzane są świerki na północnych zboczach i w grzebietowych partiach gór. (S.K.)

Dottavio C.L., Williams D.L.: Satellite technology: an improved means for monitoring forest insect defoliation. **Technologia satelitarna: udoskonalony środek monitoringu defoliacji powodowanej przez owady leśne.** J. For. 1983 Vol. 81 nr 1 s. 3—34, 4 fot. 1 rys. 3 tab. bibliogr. 17 poz. — Ośrodek Lotów Kosmicznych im. Goddarda (NASA) oraz Oddział Ochrony Lasu w Zarządzie Lasów Pensylwanii wykazały użyteczność danych satelitarnych dla wielkoobszarowej oceny defoliacji lasów powodowanej przez brudnicę nieparkę (*Lymantria dispar*). Stwierdzono, że dane te można użyć do do-

kładnego określenia powierzchni mocno dotkniętych żerem nieparki. Nieco mniejszą dokładność uzyskuje się przy określaniu powierzchni średnio zaatakowanych i nie zaatakowanych. Omawiany system składa się z pensylwańskiego banku danych uzyskiwanych z Landsata oraz z zestawu programów komputerowych do analizy zdjęć satelitarnych. Zamieszczając 13 zdjęć barwnych ilustrujących stosowaną technikę podkreślono, że dane z Landsata są cennym uzupełnieniem danych ze zdjęć lotniczych i pozwalają na sprawne przygotowywanie informacji dla ochrony lasu. (G.M.)

**6 URZĄDZANIE LASU. EKONOMIKA GOSPODARSTWA
LEŚNEGO. ADMINISTRACJA I ORGANIZACJA
GOSPODARSTWA LEŚNEGO**

150.

66

IBL

Dobiáš J., Loula B., Uher J.: Výpočet plánu těžební činnosti. **Wyliczenie planu czynności zrębowych.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 1 s. 9—19, rés. rez. sum. Zsfg. — Rozpatrzono operacje procesu pozyskiwania drewna — ścinę, zrywkę, manipulację i wywóz — pod kątem minimalizacji nakładów czasu pracy i

kosztów wynagrodzenia. Przedstawiono obiektywny i dokładny sposób matematycznych wyliczeń, który może być stosowany również do różnych drzewostanów oraz różnych technologii. Wyliczenia ułatwiają specjalnie opracowane zestawy programów na maszyny matematyczne. (S.K.)

9 LASY I LEŚNICTWO W GOSPODARCE NARODOWEJ

151.

904 (437)

IBL

Statistický přehled rozvoje lesního hospodářství ČSSR v 6. pětiletce (I část). Popelář V. i in. **Statystyczny przegląd rozwoju gospodarki leśnej CSRS w 6 pięciolatce (cz. I).** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 1 Pril. s. 1—12, 11 tab. — Tabelarycznie przedstawiono zmiany powierzchni leśnej w l. 1976—1981 w CSRS, CRS i SRS i w poszczególnych zarządach lasów, rozmiar zalesień, powierzchnię szkółek i wielkość produkcji szkółkarskiej. Powierzchnia

leśna w CSRS zwiększyła się w 5-leciu o 75 tys. ha i w 1981 wynosiła 4578 tys. ha, zaś lasów prywatnych zmalała z 57871 ha do 4649 ha (w tym w Słowacji z 34667 do 10 ha). W 1981 powierzchnia odnowień w CSRS wyniosła 38577 ha, zalesień 8272 ha, czyszczeń 92936 ha a trzebieży 182258 ha. W cięciach pielęgnacyjnych pozyskano 3350 tys. m³ b.k. W szkółkach o powierzchni 2845 ha wyprodukowano 303 mln sadzonek. (S.K.)

152.

904 (495)

IBL

Vyskot M.: Řecké lesnictví. **Leśnictwo greckie.** Lesnictvi 1982 R. 28 nr 5, s. 435—440, 2 wykry. — W Grecji o obszarze 132 tys. km² lasy zajmują 2,5 mln ha, co daje lesistość ok. 19⁰/₀. Gatunki iglaste (*Abies cephalonica*, *A. x borisii*, *Pinus halepensis*, *P. nigra*, *P. brutia*, *P. silvestris*) zajmują 949 tys. ha (38,4⁰/₀), liściaste (dąb, buk, kasztan) — 1061 tys. ha (43,0⁰/₀), wiecznie — zielone liściaste — 460 tys. ha (18,6⁰/₀). Lasy wy-

sokopienne stanowią 36,4⁰/₀, połączone 16,8⁰/₀ a odroślowe 46,8⁰/₀, lasy państwowe — 75⁰/₀ a gromadzkie i cerkiewne — 20⁰/₀. Pozyskuje się w Grecji ok. 4 mln m³, ale tylko 350 tys. m³ (8⁰/₀) drewna użytkowego. W Grecji są 2 instytuty leśne, 1 wydział leśny i 2 technika leśne. Podano szczegółowy program studiów na Wydz. Leśnym w Salonikach. (S.K.)

Statistický přehled rozvoje lesního hospodářství ČSSR v 6. pětiletce (II část). Popelař V. i in. **Przegląd statystyczny rozwoju gospodarki leśnej CSRS w 6 pięcioletce (II cz.)**. Lesnictvi 1982 R. 28 nr 5 Pril. s. 13—22, 20 tab. — Pozyskanie drewna od 1975 zwiększyło się o 16,8% i w 1980 wyniosło 19512 tys. m³, z czego 70% pozyskano w CRS a tylko 30% w SRS. W pozyskanej masie przeważa dalej drewno gatunków iglastych (76,7%). W 1980 w cięciach

pokłeskowych pozyskano ponad 8 mln m³. Nadleśnictwa miały w 1980 do zrywki 2865 ciągników i 4395 koni, do wywozu 2072 samochody ciężarowe oraz 98 korowarek. W 9 tablicach przedstawiono pozyskanie drewna w poszczególnych latach wg ozlp, rozmiar cięć pokłeskowych, dostawy drewna wg sortymentów w CSRS, CRS i SRS, mechanizację prac przy pozyskaniu oraz środki transportu i ich wydajność roczną. (S.K.)

Autorzy analiz:

- (L.J.) — doc. dr habil. Lucjan Janson
 (S.K.) — doc. Stefan Kocięcki
 (G.M.) — dr inż. Gustaw Matuszewski

Przegląd Dokumentacyjny Leśnictwa zawiera jedynie niewielką część analiz dokumentacyjnych z zakresu leśnictwa. Pełna dokumentacja ukazuje się w postaci kart dokumentacyjnych. Centrum Informacji Naukowej, Technicznej i Ekonomicznej (w skrócie CİNTE, Warszawa, Al. Niepodległości 186) przyjmuje zgłoszenia na prenumeratę kart dokumentacyjnych, która może obejmować zarówno całą dokumentację naukowo-techniczną jak i oddzielne jej działy lub zagadnienia i tematy.

Zakład Informacji Naukowo-Technicznej i Ekonomicznej Leśnictwa Instytutu Badawczego Leśnictwa — branżowy ośrodek informacji leśnictwa — wykonuje za zwrotem kosztów kserokopie i mikrofilmy publikacji objętych zarówno przeglądem dokumentacyjnym jak i kartami dokumentacyjnymi.